

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلام عرض می کنم خدمت همه عزیزان ، ضمن عرض تبریک این ایام چون به تولد حضرت مهدی علیه السلام نزدیک می شویم و همه شما عزیزان دلتان می خواهد که بهترین هدیه را در شب میلاد امام زمان علیه السلام و در روز میلادشان به این مولود عزیز تقدیم کنید. چون که معمولا در هر تولد و جشن تولدی به کسی که متولد شده، کادو می دهند و این ایام هم که ایام ولادت هست و منتهی می شود به ولادت امام زمان علیه السلام، همه ما دلمان می خواهد بهترین هدیه را به امام زمان علیه السلام تقدیم کنیم. خب بهترین هدیه معمولا باعث بیشترین خوشحالی برای حضرت خواهد شد و ما اگر بتوانیم هدیه ای بدهیم که مورد خواست خودشان باشد، خب قطعا خیلی بهتر است و انجام وظیفه بهتری کردیم و دل مولایمان را بیشتر به دست آورده ایم. حالا به نظر شما بهترین هدیه ای که می شود به ایشان داد چه هست؟ هرکسی ممکن است یک چیزی برای خودش تعریف کند. یک نفر ممکن است بگوید من گناهانم را ترک می کنم و این را هدیه می دهم به امام زمان علیه السلام. یکی ممکن است بگوید مثلا فرض کنید به فقیری کمک می کنم، به پدر و مادرم کمک می کنم و ثوابش را هدیه می کنم به امام زمان علیه السلام. هرکسی به هر حال یک سلیقه ای دارد و هدیه ای تقدیم می کند. حالا چیزی که بنده می خواستم خدمتان عرض کنم این هست که با توجه به این که امام زمان علیه السلام خودشان فرمودند:

«أَكثِرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجٌكُمْ»

زیاد برای فرج من دعا کنید که همین زیاد دعا کردن، باعث فرج و گشایش کار خودتان خواهد شد. بنابراین چیزی که خود ایشان سفارش دادند و به تعبیری درخواست فرمودند و دستور دادند. به تعبیر دیگر اگر ما این هدیه را به ایشان بدهیم، قطعا ایشان را خیلی خوشحال خواهد کرد. خب حالا سؤال اینجاست که ما چگونه دعا کنیم برای فرج حضرت و چه زمانی دعا کنیم که بیشتر خوشحال شوند؟ وقتی که امام زمان علیه السلام در شب نیمه شعبان متولد شدند، این شرافت به وجود ایشان عظمت مضاعفی پیدا کرده که به خود شب وارد شده. یعنی شرافت را از قبل داشته و با این تولد مزید بر علت شده است.

بینید شب نیمه شب شعبان، شب بسیار بسیار مهمی است و اهمیت بسیار تعیین کننده ای دارد و فرصت بسیار استثنایی را برای ما ایجاد کرده است. من دو تا حدیث که از امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق علیه السلام است، خدمت شما عرض می کنم که در مفاتیح به آن تذکر داده شده است. در کتاب وسائل الشیعه جلد هشتم، دو تا حدیث است که خیلی هم احادیث جالبی هستند. از امام محمدباقر علیه السلام در مورد شب نیمه شعبان سؤال می شود. حضرت می فرماید:

«هی أفضل لیلة بعد لیلة القدر»

بعد از شب قدر بالاترین شب ها شب نیمه شعبان است یعنی بعد از لیلة القدر هیچ شبی به شرافت نیمه شعبان نیست.

«فیها یمنح الله تعالی العباد فضله و یغفر لهم بمنه»

خداوند در این شب هست که فضلش را به بندگان می رساند و به خاطر منت و لطفی که به آنها دارد گناهان آنها را می بخشد.

بعد امام محمدباقر علیه السلام می فرماید: «فاجتهدوا فی القربة إلی الله»

حالا که این شب بالاترین شب هاست، پس بنابراین کوشش کنید که در این شب به خدا نزدیک شوید. بعد علت آن را می فرمایند که چرا باید کوشش کنیم و این علت در واقع آن کلیدی هست که ما به دنبال هستیم و آن را به دستمان خواهند داد. می فرمایند: «فإنها لیلة آلی الله علی نفسه الا یرد سائلاً».

خداوند به ذات مقدسش قسم خورده که هیچ سائلی را رد نکند. یعنی هرکس، هر درخواستی که دارد، خداوند قسم خورده به ذات خودش که او را بر نمی گرداند. «ما لم یسأل معصیة»

تا جایی که در خواست معصیت نکرده باشد، خداوند تمام درخواست ها را به اجابت می رساند. پس بنابراین، این فرصت طلایی برای ما آماده است. شب، شب بسیار عظیمی است که دستور احیاء به آن داده شده و فرموده اند کسی که این شب، یعنی شب نیمه شعبان را احیاء بدارد، قلب او نمی میرد. در روزی که قلبها می میرند. یعنی در زمانی که قساوت قلب بسیار زیاد می شود و از شدت گناهان قلبها می میرند، این شب زنده داری شب نیمه شعبان آنچنان تضمین کننده و به قول معروف گارانتی ایجاد می کند. برای قلب که اگر آن را احیاء داشته باشد، قلب او نمی میرد. بعد حضرت فرمودند که:

«إنها لیلة التي جعلها الله لنا أهل البيت» این شب، شبی است که خداوند آن را برای ما قرار داده

خب این خیلی نکته مهمی است که خداوند این شب را برای اهل بیت قرار داده. پس ما هم اگر بخواهیم کاری برای اهل بیت علیهم السلام و امام زمان علیه السلام انجام دهیم، این شب وقت آن هست. حضرت مجددا می فرماید: «**فاجتهدوا فی الدعاء**»

حالا که خداوند هیچ سائلی را بر نمی گرداند، پس زیاد دعا کنید. زیاد کوشش کنید در دعا کردن. هر دعایی که دارید بکنید «**و الثناء علی الله**» ثنای خدا را زیاد بگویید.

حالا که این فرصت استثنایی پیش آمده که خداوند می فرماید که هر کس هر دعایی داشته باشد، بیاید دعا کند. من اجابت می کنم. پس بنابراین اگر کسی سعی و کوشش زیاد در دعا کردن نداشته باشد، واقعا به خودش ظلم کرده و واقعا بد بنده ای است. وقتی خداوند به من می گوید که من آغوشم را باز کرده‌ام برای تو بنده خوبم، بیا تو هرچه از من می‌خواهی، بخواه. من به تو میدهم. آیا درست است که من با خدا قهر باشم و بروم بخواهم؟ این واقعا توهین به خدا است که خداوند این سفره مفصل را پهن کرده. بعد بنده گرسنه کنار این سفره بنشینم و کاری انجام ندهم، این خیلی زشت و بد است و شایسته هیچ شیعه ای نیست. حالا وظیفه دیگری که ما داریم را خدمتتان عرض می کنم اما بعد حضرت امام محمد باقر علیه السلام یک راهکار خیلی آسان به ما ارائه می فرمایند. که:

اِنَّهُ مِنْ سَبْحِ اللَّهِ فِيهَا مَائَةٌ مَرَّةً هرکس که ۱۰۰ بار سبحان الله بگوید

و حَمْدُهُ مَائَةٌ مَرَّةً و ۱۰۰ بار حمد خدا بگوید

و كَبْرَهُ مَائَةٌ مَرَّةً و ۱۰۰ بار هم تکبیر و الله اکبر بگوید

غَفَرَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ مَعَاصِيهِ

این تسبیحات مثل همان تسبیحات حضرت زهرا سلام الله علیها است، منتها نظم آن برعکس است. چون تسبیحات حضرت زهرا سلام الله علیها اول الله اکبر می گوییم. بعد الحمدلله و بعد سبحان الله. اینجا برعکس است. ۱۰۰ تا سبحان الله، ۱۰۰ تا الحمدلله و ۱۰۰ تا الله اکبر. خُب کسی که این کار را بکند، خداوند تمام گناهان گذشته اش را می آمرزد.

حالا یک پله بالاتر، حالا که همه گناهان آمرزیده شد، حالا مستعد دعا کردن می شویم. چون دعا با قلب پاک، خیلی خیلی در مظان استجاب بیشتر است و بعد در آخر می فرماید: قضی له حوائج الدنيا و الآخرة. تمام حاجت های دنیوی و تمام حاجت های آخروی اش را خداوند برآورده می کند. عجب وعده ای خداوند داده! و چه فرصت بالا و طلایی برای ما آماده شده، دیگر هر کس که این فرصت را از دست بدهد واقعا ضرر کرده، واقعا خسارالدنيا و الآخرة است. چرا؟ چون حوائج دنیا و آخرت شان را دارند می دهند، بعد کسی که بگیرد و بخوابد، خُب حاجت هایش را از دست خواهد داد و به آن نخواهد رسید.

می فرمایند که حوائج دنیا و آخرتش را به او می دهند. **ما التمس منه** آنچه که از خدا بخواهد و **ما علم حاجته اليه و ان من يلتمسه منه**. حالا خداوند یک سری از حاجت های ما را می داند و می فرماید که حاجت هایی که خواسته است را می دهد و حاجتی را هم که نخواست است را هم باز خداوند لطف می کند بخاطر کرمش و تفضلی که بر او دارد خُب این حدیث قسمت اول بود که از امام محمد باقر علیه السلام بود.

حالا حدیث امام صادق علیه السلام را که در مورد اهمیت شب نیمه شعبان هست، خدمتتان عرض می کنم. راوی از حضرت می پرسد که آقا ما چه دعاهایی، چه اذکاری در شب نیمه شعبان بخوانیم؟ حضرت به او نمازی را یاد می دهند که بعد از اینکه نماز عشایت را خواندی، یک نماز دو رکعتی بخوان. رکعت اول حمد و قل یا ایها الکافرون و رکعت دوم حمد و توحید. بعد از اینکه سلام دادی، برعکس تسبیحات حضرت زهرا سلام الله علیها ۳۳ مرتبه سبحان الله، ۳۳ مرتبه الحمدلله، ۳۴ مرتبه الله اکبر می گویی و سپس اذکاری دارد که در وسائل الشیعه هست، توی مفاتیح هم اشاره شده، حضرت می فرمایند که ۱۰ مرتبه می گویی لا حول و لا قوه الا بالله، ۱۰ مرتبه می گویی ماشاءالله، ۱۰ مرتبه می گویی لا قوه الا بالله. بعد صلوات می فرستی بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و تسأل الله حاجتک. این نماز را که خواندی، این ذکرها را هم که گفتی حالا حاجتت را بخواه.

چه تضمینی دارد که حاجت ما برآورده بشود؟ حضرت می فرمایند: **فوالله قسم بخدا لو سألت بها بفضله و كرمه عدد القطر**. اگر به اندازه عدد قطره های بارانی که از آسمان ها می آید، تو حاجت داشته باشی **لِيَلْفِكَ اللَّهُ إِيَّاهَا بِكَرَمِهِ وَبِفَضْلِهِ**، خداوند حتما تأکید

می کند **لَيْلَتُكَ اللَّهُ**. حتما خدا حاجت تو را بخاطر کرم و فضلش، تو را به آن حاجت هایت می رساند. خیلی عجیب است. آن تضمینی که امام باقر علیه السلام دادند که هر کس آن صلوات ها را بگوید، خداوند حاجت های دنیا و آخرتش را تامین می کند و خود خدا قسم خورده که هیچ سائلی را رد نکند. آن از حدیث امام باقر علیه السلام و این از حدیث امام صادق علیه السلام که **فَوَاللَّهِ لَوْ سَأَلْتِ بِهَا بِفَضْلِهِ وَ كَرَمِهِ عَدَدَ الْقَطْرِ**. اگر به اندازه قطره های باران حاجت بخواهی، خداوند همه آن ها را می دهد. ما از این فرصت بهتر چه می خواهیم؟ از این امتیاز بالاتر چه از خداوند می خواهیم؟ خداوند می گوید آقا هر حاجتی که دارید، بیاید و بگویید. همه ما یک حاجت و یک غصه داریم و آن غیبت امام زمان علیه السلام است که تا حالا متأسفانه نتوانستیم کاری جدی برای ایشان و برای غیبت شان انجام دهیم. حالا امشب را که شب نیمه شعبان است را خداوند برای ما باز کرده، هر کسی که کوچکترین دغدغه ای نسبت به امام زمان علیه السلام داشته باشد، کوچکترین انتظاری در دلش باشد، باید حتما خودش را برساند به این قافله. به کدام قافل؟ من سطحش را می آورم بالاتر، نه به قافله شب زنده داران در نیمه شعبان، نه نه، بیایم بالاتر به قافله کسانی که (این بحث مال شما عزیزان است) مجالس نیمه شعبان را به پا می کنند، نه اینکه خودمان برویم یک گوشه ای بنشینیم دعا بخوانیم که آن هم خوب است ولی برای ما خیلی کم است. امام زمان علیه السلام از ما خیلی بیشتر توقع دارند، وقتی که خداوند در رحمتش را این گونه برای ما باز کرده است. یک مثال می زنم. فرض کنید الان پدر شما خدای ناکرده زندانی شده باشد، مثلاً شب عید است و می گویند که آقا دستور عفو آمده، تو هم اگر بدهکاری هایت را بدهی، آزاد هستی. شما هر جای دنیا شده می روید تا بدهکاری پدرتان را جور کنید که این شب عید آزاد شود. تمام زندگی تان را تعطیل می کنید، چون می گوید بابایم زندانی است. باید امشب که فرصت استثنایی هست و می خواهند زندانی ها را آزاد کنند، بروم حتما زندانی ام را آزاد بکنم. دیگر خواب و خوراک و استراحت و کاسبی و دانشگاه و مدرسه هیچ چیز دیگر جلودار شما نیست. همه کارها تعطیل، فقط بروم پدرم را از زندان آزاد کنم. حالا ببین عزیز من خداوند در کلام امام باقر علیه السلام قسم یاد کرده است به ذات مقدسش که هیچ سائلی را برنگرداند. آن وقت تاکید می کنند که بروید کوشش کنید در دعا، مبادا سستی کنید، همه حاجت های تان را می دهیم. چه دنیوی چه آخروی و در بیان امام صادق علیه السلام می فرمایند که هر چه حاجت داشته باشید، هر چند به اندازه قطرات باران باشد، می دهیم. آن وقت اگر ما از این فرصت استفاده نکنیم، هم به خودمان ظلم کرده ایم، هم به پدر مهربانمان امام زمان علیه السلام! پس باید بسیج بشویم برای دعا کردن! و **حُبْ مَتَأْسَفَانَهُ** از این بحث یک مقدار غفلت شده است. حالا الحمدلله بعضاً بعضی جاها احیای شب نیمه شعبان هست. منتها به دعای کمیل و این چیزها می گذرد که باید هم باشد. حتماً خوب است، اما این که دعای فرج در آن برجسته باشد، متأسفانه خیلی کم است. این وظیفه من و شما است که بیایم مجالس احیای شب نیمه شعبان را برپا کنیم. برای چه؟ نه فقط برای این که یک صفای باطنی کرده باشیم، نه! ما یک مشکلی داریم که یک خاری در چشم مان و یک استخوانی در گلوی شما عاشقان گیر کرده است و آن غیبت امام زمان علیه السلام است و الآن فرصت حل آن است. اگر الآن این فرصت را از دست بدهیم، قطعاً ضرر کرده ایم. خب حالا بنابراین ما پیشنهادمان این است که در کنار خدمتگزاری هایی که عزیزان می کنند، به صورت مجالسی که برپا می کنند و اشکال مختلفی که همه استاد هستند و انجام می دهند، این مهم را باید احیا کنیم. این کار را باید تعمیم بدهیم به تمام خدمتگزاران، به تمام کسانی که دارند برای نیمه شعبان کاری می کنند. بگوییم این هم یک کار اصلی شما باید باشد در کنار سایر کارها. چون این کار اصلی است و اگر تضادی پیدا شد بین این کار و کارهای دیگر، به نظر بنده این کار ارجحیت دارد. چرا؟ چون شما آن کاری که در جلسات و جشن ها می خواهید انجام بدهید، همان کار را در همان شب هم می توانید بکنید؛ یعنی شما جشن تان را در نیمه شب بگیرید. هر کاری که آن جا می خواستید بکنید، نمایشگاه، میز، سخنرانی، تئاتر، هر کاری که می خواستید بکنید را نیمه شب بکنید که به آن کارها هم برسید و ضمناً دعای بر فرج را هم مفصل به آن اضافه خواهید کرد. یکی از دعا هایی که در این شب وارد شده که در مفاتیح هم آمده است و خیلی دعای جالبی است، در مصباح المتعبد جلد دوم آمده که مستحب است در این شب خوانده شود.

بعد از این اذکاری که امام باقر علیه السلام تعلیم فرمودند و دعاها و نمازی که امام صادق علیه السلام تعلیم فرمودند را انجام دادید، حالا باید به دعای کمیل پردازیم. اگر دوستان خواستند و حوصله اش را داشتند دعای کمیل را بخوانند که ان شاء الله دگرگونی حال در افراد ایجاد شود و بعد از دعای کمیل زیارت امام حسین علیه السلام هست که باید آن را بخوانیم. در طی زیارت امام حسین علیه السلام با ذکر مصائبی که برای امام حسین علیه السلام می شود، آن دگرگونی حال بیشتر اتفاق می افتد و وقتی آن انقلاب حال ایجاد شد، آن وقت در مظان

استجاب دعا بیشتر خواهیم بود. چون حدیث داریم از امام صادق علیه السلام که می‌فرماید: **إِذَا أَشْعَرَ جِلْدَكَ وَدَمَعَتْ عَيْنَاكَ** وقتی که پوست بدنت به لرزه افتاد، یعنی وقتی که آن قدر مضطر شدی که بدنت به لرزه افتاد و اشکت جاری شد، فدونک دونک، در آن موقع وقتی هست که باید از خدا حاجت را بگیری. **فَقَدْ قَصَدَ قَصْدَكَ** حاجت نزدیک شده است و حاجت را بگیر. پس بنابراین ما باید کاری بکنیم که آن انقلاب حال ایجاد شود. اگر انقلاب حال ایجاد شد و دعا با تضرع در مظان استجاب دعا است، آن وقت است که ما دعای بعدی که مربوط به خود امام زمان علیه السلام هست را باید بخوانیم که دعای بسیار زیبایی است که در مفاتیح هم هست. در آن جا اول خداوند را به حق امام زمان علیه السلام قسم می‌دهیم و صفاتی از امام زمان علیه السلام را در این دعا آورده است که بسیار هم جالب است و قابل استفاده در مجالس.

بعد از این که آن صفات را عرض کردیم، از خدا می‌خواهیم: **«وَأُدرِكْ بِنَايَا مَه»** خدایا ما را به آن ایام برسان که ما درک کنیم. ایام ظهور امام زمان علیه السلام را و قیامشان را و ما را از یاوران ایشان قرار بده، **«وَأَقِرْنِ ثَارَنَا بِثَارِهِ»** تا انتهای دعا که دعای بسیار زیبایی است که حتماً باید بخوانیم. نکته مهم این است که ما این دعا را حتماً باید با گریه و با سوز و با شکسته دلی بخوانیم که رمز موفقیت این شب و استجاب دعاها در همین است که وقتی اشک جاری شد، دعا مستجاب است. بنابراین باید این حال تضرع و حال اضطراب را گردانندگان مجلس در مستمعین ایجاد کنند. یعنی ما یاد کنیم مصیبت امام حسین علیه السلام را و تمام ظلم‌ها و مصیبت‌هایی که به ایشان شده است. از طرف دیگر یاد کنید قلب مجروح امام زمان علیه السلام را که حضرت در زیارت ناحیه مقدسه می‌فرماید:

«قَلْبِي بِمَصَابِكِ مَفْرُوحٍ يَا جَدَاهُ» قلب من در اثر مصیبت شما مجروح است.

یا امام رضا علیه السلام می‌فرماید که:

«إِنَّ يَوْمَ قَتْلِ الْحُسَيْنِ أَفْرَحَ جُفُونَنَا» پلک‌های ما را مصیبت امام حسین علیه السلام زخم کرده است.

ما اگر یاد کنیم این مصیبت‌های امام زمان علیه السلام را که قلبشان و پلکشان مجروح است. بعد یواش یواش دلمان بشکند، آن وقت برای فرج امام زمان علیه السلام دعا کنیم، ان شاء الله به استجاب خواهد رسید. این تضرع بسیار مهم است.

عزیزان حتما مستحضر هستید حدیث امام صادق علیه السلام راجع به بنی اسرائیل که برای آن‌ها ۴۰۰ سال عذاب مقرر شده بود. ۲۳۰ سال گذشت. بعد رفتند و چهل صباح ضجه زدند و گریه کردند تا ۱۷۰ سال باقی مانده بخشیده شد و بعد امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«هكذا أتتم» همین طور شما شیعیان هستید، **«لو فعلتم لفرج الله عنا»** اگر اینطوری ضجه بزنید و گریه کنید، فرج ما خواهد رسید.

پس بنابراین با شکم سیر و چرت و خواب و این‌ها نمی‌شود دعای فرج خواند. باید واقعا گریه کرد. باید سوخت و باید التماس کرد. حداقل

۱۰ دقیقه، یک ربع همه با هم با حال ضجه **اللهم عجل لوليک الفرج** بگوییم. داد بزنیم و از خدا بخواهیم. بسوزیم و از خدا بخواهیم

تا ان شاء الله کاری انجام بشود.

حال در مورد اینکه ما چگونه باید این شب را برگزار کنیم، راهکار اجرایی و عملی آن چیست؟ ببینید راهکاری که بنده خودم تجربه

نسبی مختصری داشتم، هر کدام از عزیزان باید برای خودشان این را در نظر داشته باشند که بنده باید یک شب نیمه شعبان یک مجلس

احیای شب نیمه برپا کنم. یعنی چه؟ برای این برپا کردن شما ممکن است با امامت جماعت یک مسجد صحبت بفرماید و ایشان را

متقاعد کنید، به همان شیوه‌ای که بنده عرض کردم، با ضرورت‌ها و فضای استجاب و این‌ها متقاعدش کنید که ایشان شب در مسجد

برنامه را بگذارند. ما هم که با یک رئیس هیئت آشنا هستیم، ایشان را ببینیم و با همین صحبت‌ها متقاعدش کنیم که یک فرصت

استثنائی و طلایی برای ما فراهم شده و اگر استفاده نکنیم، به امام زمان علیه السلام ظلم کرده ایم و حتی به خودمان ظلم کردیم. به جامعه

خودمان ظلم کرده ایم. پس متقاعدشان کنیم که این مجلس را بگذارند. این را دیگر هر کدام از عزیزان باید بتوانند انجام بدهند. خوب

ما افراد مذهبی هیئتی را راحت می‌توانیم به این مجالس بکشانیم. شما ممکن است بفرماید که من عصرش جلسه دارم، جشن دارم، فردا

صبحش هم جشن دارم، دیگر نمی‌توانم شب این کار را بکنم. ببینید به نظر بنده شما باید حتی اگر یکی از این جلسات را تعطیل بکنید

و به این کار بپردازید، بسیار ارزشمندتر است. چون دارید خرج خود حضرت می‌کنید و حتی خرج بالاتر حساب می‌شود، یعنی شما

نمی‌خواهید بروید فقط یک لذت معنوی ببرید که یک خودخواهی باشد و بعد بگویید من از دعای خودم، از لذت خودم می‌گذرم برای

امام زمان علیه السلام. نه نه. شما می‌خواهید بروید کاری بکنید که ان شاء الله فرج حضرت محقق شود. بنابراین هدف باز هم رضایت حضرت

است و بلکه به این ترتیب ما فکر میکنیم که رضایت بیشتری باشد. حالا شما همان یکی دو ساعتی را که می‌خواهید جشن بگیرید، همان یکی دو ساعت را می‌توانید شب بگیرید. یعنی شب دعوت کنید و بفرماید که استراحت‌تان را عصر بکنید. ما از ۱۲ شب شروع می‌کنیم و مثلاً تا ۱ بعد از نیمه شب برنامه جشن‌مان است. از ۱ تا ۲ هم دعا می‌خوانیم. در آخر هم می‌شود حتی یک سحری هم داد، برای کسانی که می‌خواهند روزه بگیرند. بنابراین می‌شود این کار را کرد و خوب است انجام شود.

نکته بعدی اینکه حالا ما مردم عادی را چگونه به این جلسه بیاوریم؟ مذهبی‌ها، هیئتی‌ها را که با همین تذکرات و این ضرورت‌ها که در ابتدا با حدیث امام باقر و امام صادق علیه‌السلام بنده عرض کردم، می‌شود به راحتی به مجلس آورد. اما مردم عادی را چگونه بیاوریم؟ مردم عادی که عادت به شب زنده داری ندارند. اصلاً حوصله این کارها را ندارند. اگر ما برایشان از فرج امام‌زمان علیه‌السلام گفتیم می‌گویند حالا ان شاءالله امام‌زمان علیه‌السلام تشریف می‌آورند دیگر. این چه کاری است که ما الان برویم دعا کنیم؟ واقعیتش این است که مردم عادی را نمی‌توان در وهله اول خیلی به این مجالس کشاند. کار سختی است. شما اگر عصر جشن بگذارید و بالاخره شربت، شیرینی چیزی باشد، مردم عادی می‌آیند. ولی نصف شب بعید است کسی همت کند بیاید. منتها این هم یک راهکار دارد و راهکارش هم متأسفانه شرایط بسیار اورژانسی و اضطراری کشور ما است. ببینید این بارندگی‌ها و سیل‌ها و بی‌خانمان شدن مردم و فوت‌ها و غرق شدن بعضی‌ها و خانه‌ها که تا کمر در گل رفته است، شرایط اضطراری به وجود آورده که همه مردم واقعا مضطر و نگران هستند. همه مسئولین به دست و پا افتاده‌اند، دارند التماس می‌کنند که مردم بیاید کمک کنید. وضع خراب است. این‌ها را علنی نمی‌گویند که وضع خراب است اما واقعا خیلی وضع خراب است. اصلاً این استمدادهایی که می‌طلبند، نشانه اضطرار است. مثلاً آقای سردار سلیمانی می‌گوید که آی مدافعین حرم بشتابید برای کمک‌رسانی! رئیس فرماندهی ارتش می‌گوید همه ارتشی‌ها باید بروند برای کمک! این‌ها نشانه آن است که کار خیلی نابسامان است. ما می‌توانیم از این فرصت خیلی خوب استفاده کنیم. وقتی که مردم به این حالت اضطرار افتاده‌اند، ما باید سعی کنیم از این تهدیدی که ایجاد شده، آن را به یک فرصت تبدیل کنیم. به این ترتیب که می‌گوییم آقا راه دفع این بلا چيست؟ این است که ۱۰ تا کانکس غذا و لباس و پتو بیاورند این بلا دفع می‌شود؟ قطعاً نمی‌شود. این‌ها همه مسکن موقتی است. یک شام می‌دهند به افراد سیل‌زده، فردا باز گرسنه است. یک لباس به او می‌دهند پس فردا دوباره هوا عوض می‌شود یا سرد می‌شود یا گرم می‌شود. دیگر به دردش نمی‌خورد. بنابراین ما باید راه اصلی دفع بلا را پیدا کنیم. این می‌شود کلید موفقیت ما برای مجالس نیمه شعبان. به چه ترتیب؟

صحبت در این هست که ما چگونه می‌توانیم مردم معمولی را به مجالس احیاء شب نیمه شعبان بکشانیم و از آنها دعاگوهای برای فرج بسازیم. عرض کردیم که شرایط اضطراری مملکت بسیار به همه فشار آورده و همه دنبال یک راهکار نجات هستند. خوب راهکار نجات چیست؟ در حدیث بسیار زیبای امیرالمؤمنین علیه‌السلام می‌فرمایند که **إِنَّ لِلَّهِ سُبْحَانَ سَطَوَاتٍ وَ نَقَمَاتٍ**. خداوند یک عذاب‌هایی دارد.

فَإِذَا نَزَلَتْ بِكُمْ فَأَدْفَعُوهَا بِالْأَدْعَاءِ وقتی که آن عذاب‌ها، آن بلاها بر شما وارد شد، آن بلاها را با دعا دفع کنید. کمک‌های مردم خیلی خوب است اما این‌ها همه مسکن است و دفع کننده بلا نیست. **«فَادْفَعُوهَا بِالْأَدْعَاءِ»** بعد خیلی جالب است. حضرت می‌فرمایند که **«فَإِنَّهُ لَا يَدْفَعُ الْبَلَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ»**. بلا را جز دعا دفع نمی‌کند.

در احادیث بعدی خدمت‌تان عرض می‌کنم که بلاها دو نوع است. یک تعدادی مقدر شده و هنوز نیامده، بعضی‌ها مقدر شده و آمده است. دعا می‌تواند هم بلاهایی که مقدر شده، یعنی از تقدیر و قضا و ابرام و ... گذشته و قطعی شده و دیگر باید انجام شود، اما هنوز ایجاد نشده را برگرداند. یک مرحله بالاتر، نه آقا ایجاد شده، نازل شده، می‌فرماید: **فَإِذَا نَزَلَتْ بِكُمْ**. بلا نازل شده. الان سیل در خانه من و شماست. حالا چکار کنیم؟ **فَدْفَعُوهَا بِالْأَدْعَاءِ**. با دعا باید آن را دفع کنید. **فَإِنَّهُ لَا يَدْفَعُ الْبَلَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ**. بلا را جز دعا دفع نمی‌کند. امیرالمؤمنین علیه‌السلام خیال همه را راحت کرده و آب پاکی را روی دست همه ریخته‌اند. همه کارهایی که می‌کنید، همه کارهای فرعی است. اصل آن دعا است و ما متأسفانه الان همه غافل هستیم. یعنی همه دنبال کارهای دیگر هستند، کمک و ... که باید بکنند حتماً. شما عزیزان هم هرچه می‌توانید باید کمک کنید که این کمک به شیعیان امام‌زمان علیه‌السلام، خودش کمک به امام‌زمان علیه‌السلام است و باعث خشنودی امام‌زمان علیه‌السلام می‌شود ولی در کنار آن باید دعا کنیم. با دعاست که بلا رفع می‌شود.

در حدیث دیگری امام سجاد علیه‌السلام می‌فرمایند: **إِنَّ الدُّعَاءَ لَيَرُدُّ الْبَلَاءَ وَقَدْ أُبْرِمَ اِبْرَامًا**. حتما دعا، همان اول تاکید می‌کنند که هم **لَيَرُدُّ الْبَلَاءَ** حتما دعا بلا را رفع می‌کند. **وَقَدْ أُبْرِمَ اِبْرَامًا** یعنی بلایی که قطعی شده و صد در صد است و باید نازل شود، دعا می‌

خوانید برطرف می‌شود و در حدیث دیگری می‌فرمایند: **الدُّعَاءُ يَدْفَعُ الْبَلَاءَ النَّازِلَ وَمَا لَمْ يَنْزِلْ**. دعا بلایی که نازل شده (الان نازل است) و بلا سر ما آمده یا بلایی که نازل نشده و قرار است نازل شود را بر می‌گرداند.

پس اولین راهکار دفع بلا یا دعاست و لاغیر و یک حدیث بسیار زیبای دیگری که امام کاظم علیه السلام می‌فرمایند: «هیچ بلایی نیست که بر بنده مومن نازل شود، مگر اینکه خداوند الهام کند به او دعا را. پس او شروع کند به دعا کردن مگر اینکه خدا آن بلا را برطرف می‌کند سریعاً». یعنی بلا که به هر دلیل باید نازل شود و حالا نازل شده، خداوند در دل مؤمن می‌اندازد که دعا کن. پس او دعا می‌کند و خدا هم خیلی سریع آن بلا را برطرف می‌کند. درد را خدا داده و دوا را هم خدا خودش داده. اگر به دنبال دوا نرویم، باید درد بکشیم. خب وقتی که خداوند درمان را در دست ما قرار داده، چرا به دنبال درمان نرویم؟! خداوند صلاح دیده که سیل بیاید و خانه‌ها خراب شود. عیبی ندارد. حالا این اتفاق افتاده. باید ضمن دعا کردن همه بسیج شویم برای مردم و همه باید جمع شویم برای دعا. اینجا آن کلید ما است. همه مردم باید جمع شویم برای دعا و اگر همه مردم جمع شدند، آنگاه دعا باعث دفع بلا می‌شود. بعد حضرت می‌فرمایند:

«فَعَلَيْكُمْ» و بعد می‌فرمایند: «وَمَا مِنْ بَلَاءٍ يَنْزِلُ عَلَى عَبْدٍ مَوْمِنٍ فَيَمْسِكُ عَنِ الدُّعَاءِ إِلَّا كَانَ ذَلِكَ الْبَلَاءُ طَوِيلًا». هیچ بلایی نیست که نازل می‌شود بر بنده مؤمن، پس او امساک می‌کند در دعا کردن، یعنی دعا نمی‌کند. حالا به دلایل مختلف یا حال آن را ندارد یا اعتقاد ندارد یا خدا که حال ما را می‌بیند. پس دیگر من برای چه دعا کنم که قطعاً این حرف باطل و اشتباه است. پس اگر دعا نکرد، آن بلا طولانی می‌شود! ببینید به عنوان مثال الان بلای سیل دو هفته است که طولانی شده و این به خاطر ضعف ما است در برپا کردن مجالس دعا. شاید اگر دعا می‌کردیم، خیلی زودتر از این‌ها برطرف می‌شد و البته الان هم هنوز دیر نشده. الان هم اگر مجالس دعا را برپا کنیم، بلا برطرف می‌شود. بعد حضرت می‌فرمایند: حالا که اینطور است «فَإِذَا نَزَلَ الْبَلَاءُ فَعَلَيْكُمْ بِدُعَاءٍ وَالتَّضَرُّعِ إِلَى

اللَّهِ» حالا که اینطور است، هنگامی که بلا بر شما نازل شد، بر شما باد به دعا کردن و تضرع نزد خداوند عز و جل.

تا اینجا مشکل همه مردم است و بنابراین ما باید برای رفع مشکل دعا کنیم. حالا از اینجا ما می‌رویم به سمت امام زمان علیه السلام و آن این است که راهکار استجاب دعا همانطور که قبلاً عرض کردیم، یکی تضرع و گریه کردن است. پس باید مجالس دعا برپا شود تا این حال و دگرگونی هم ایجاد شود.

دوم الحاح در دعاست. یعنی باید زیاد دعا کنیم. اصرار در دعا داشته باشیم. یکبار دعا کردن کافی نیست. زیاد دعا کنیم. صد بار دعا کنیم. صلوات با عجل فرجهم بفرستیم. با حال سوز و اشک و این‌ها که مصداق زیاد دعا کردن باشد، این کار را انجام دهیم و بالاخره نکته اساسی که ما از آن استفاده می‌کنیم این هست که دعای برای غیر بسیار سریع تر و بهتر مستجاب میشود تا دعا برای خودمان. همه دوستان می‌دانید و مستحضر هستید؛ حدیث داریم که اگر کسی به ظَهْرُ الْغَيْبِ (پشت سر برادرش) برای برادر مؤمنش دعا کند، خداوند متعال دو برابر در حق خودش مستجاب میکند. خداوند ملکی را موکل میکند و میفرماید لک مصلح. حتماً این حدیث را هم شنیده‌اید که راوی میگوید در عرفات دیدم عبدالله جندق (یا اینکه خود عبدالله ابن جندق میگوید) دیدم کسی دستش را به آسمان بالا برد و دائم از زمان وقوف دستش رو به آسمان بود و گریه میکرد. نزدیک‌های غروب وقتی غروب میشود و افراد کوچ میکنند و به منا میروند، همچنان مشغول دعا بود. راوی میگوید به او گفتم بیا برویم همه در حال رفتن هستند، میگوید به خدا سوگند از صبح تا به حال یک دعا در حق خودم نکردم. راوی میگوید تعجب کردم گفتم از صبح تا به حال گریه میکنی، اشک میریزی، یک دعا هم برای خودت نکردی؟ میگوید بله چون از امامم، امام کاظم علیه السلام شنیدم کسی که دعا کند بظَهْرُ الْغَيْبِ برای برادر مؤمنش و این برای او که غایب است، دعا بکند، خداوند صد هزار مرتبه بیشتر برای خودش مستجاب میکند. صد هزار برابر! عجیب است. لطف خدا را ببینید که اگر مردم به همدیگر رحم کنند، خداوند چطور رحمتش را میفرستد؟ بعد میگوید آیا مگر این کار درستی نیست که من دعای تضمین شده صد هزار برابری را رها کنم و فقط برای خودم دعا کنم که نمیدانم آیا مستجاب هست یا خیر؟!!

از این حدیث بالاتر هم دارد. می‌فرماید: کسی که برای برادر مؤمنش بظَهْرُ الْغَيْبِ دعا کند، ملکی در آسمان اول میگوید: خدایا صد هزار برابرش در حق خودش مستجاب کن. ملکی در آسمان دوم میگوید: خدایا دویست هزار برابرش برای خودش مستجاب کن. ملکی در آسمان سوم میگوید خدایا سیصد هزار برابرش مستجاب کن. همینطور بالا می‌رود تا میرسد به آسمان هفتم. ملک می‌گوید خدایا هفتصد هزار برابرش را برایش مستجاب کن. بنابراین دعا برای غیر خیلی مهم است. شما اگر از سیل می‌ترسی یا سیل اذیتت کرده، باید دعا

بکنی برای دیگران. مثلا خوزستانی ها برای لرستانی ها. لرستانی ها برای گلستانی ها. هفتصد هزار برابر برای خودشان مستجاب میشود. تا اینجا درد مشترک مردم بوده و آن چیزی بوده که مردم به آن مبتلا هستند.

حال میگوییم میخواهید دعایان بیشتر و بهتر مستجاب شود؟ ما در شب نیمه شعبان جمع می شویم، همه مملکت جمع بشوند تا این کار سیل را یکسره بکنیم. همه باید بیایند. حال دیگر درد مشترکی که مردم را اذیت کرده و با این انگیزه می آیند. حتی آدم های عادی هم می آیند. چون خیلی ها مصیبت دیدند. خیلی ها آمدند کمک کردند. در این شرایط گرانی خیلی سخت هست و اینکه همه تحت فشار هستند، حالا با این انگیزه می آیند. شب نیمه شعبان چون خداوند فرموده به اندازه قطرات باران اگر دعا و خواسته ای داشته باشید، اجابت میکنم و به ذات مقدس خودش قسم یاد کرده که هیچ سائلی را برنگرداند. پس حالا مردم همه جمع شوید و بیاید با هم دعا کنیم. برای چه کسی دعا کنیم؟ اینجا نکته اصلی شاه کلید ماست. برای مؤمن ترین فرد عالم اگر دعا کنیم، آن تضمین هایی که دادند، خیلی محکم تر و قوی تر هست. اگر شما می خواهید گشایش در کار مملکت صورت بگیرد، فرج به مردم برسد، بیاید همه ما برای مضطر واقعی، برای کسی که از همه بیشتر فرج برای او لازم است، دعا کنیم و آن امام زمان علیه السلام است. الان بعضی خانه ها خراب شده، بعضی عزیزانشان را از دست داده اند ولی یک نفر یا دو نفر از دست دادند، پنج نفر از دست دادند، ولی امام زمان علیه السلام از هزار و صد و اندی سال، هزار و صد و هشتاد و چند سال است که مرتب فرزندانمان که شیعیانمان باشند، جلوی چشممان پر پر و تکه پاره می شوند. هر روز یک ظلمی به شیعیانمان می شود. هر روز دارند این مصیبت را می بینند. به هر صبح و شام دارند مصیبت جدشان را می بینید و برای مصیبت آن حضرت خون گریه می کنند. پس بنابر این وجود مقدس آن حضرت با این همه مصائب، از همه مصیبت زده ها، مصیبتشان بالاتر است.

پس بیایم برای فرج امام زمان علیه السلام دعا کنیم که آن موقع وقتی برای فرج ایشان دعا کردیم، صد هزار برابر این کشور مصیبت زده به فرج و گشایش خواهد رسید و نه تنها ملکی در مورد ما دعا خواهد کرد، بلکه خود امام زمان علیه السلام هم برای ما دعا می کنند، برای فرج و گشایش این مملکت دعا می کنند که آن وقت با این دعوتی که در اول از مردم کردیم، علاوه بر این که برای سیل و غیر اینها دعا می کنیم، مهمتر از همه و اولی تر از همه برای فرج امام زمان علیه السلام است که برایشان دعا می کنیم.

آخرین سؤال این هست که حالا اگر ما توانستیم به لطف الهی و به کمک امام زمان علیه السلام مجلس نیمه شعبان را بر پا کنیم، چگونه می توانیم ارتباطی که بین مردم و امام زمان علیه السلام برقرار شده را حفظ کنیم؟

یک راهکار دیگری که متناسب با ماه شعبان است، بحث صدقه هست که عزیزان مستحضر هستند که صدقه در ماه شعبان بسیار مستحب است و بسیار توصیه شده و فرموده اند که اگر حتی شده با نصف خرما صدقه بدهید، خداوند بدنتان را بر آتش حرام می کند و اگر شما صدقه دهید، خداوند این صدقه را پرورش می دهد. همانطور که شما یک بچه شتر را پرورش می دهید که شتر بشود، این صدقه پرورش داده می شود تا به اندازه کوه احد بزرگ می شود و در قیامت خداوند به شما برخواهد گرداند. خب این خیلی خوب هست. حالا خوب است که ما بگوییم برای این که این بلایا که درحال حاضر در کشور هست، برای اینکه به ما نرسد، بیاید صدقه بدهیم. طبق حدیثی، صدقه هفتاد بلا را دفع می کند، دفع نود مرگ بد، مرگ فاجعه و ناگهانی را دفع می کند. پس بنابراین برای نجات از همه این خطرات باید صدقه بدهیم. حالا صدقه را چگونه بدهیم که بیشتر اثر داشته باشد. راوی می آید خدمت امام علیه السلام می فرماید: آقا ما از طرف نزدیکان و فامیل ها و ... برای آنها حج به جا می آوریم، نماز می خوانیم، روزه می گیریم و صدقه می دهیم (بحث ما صدقه است).

آیا این کار خوبی هست؟ حضرت تأییدش می کنند و می فرمایند که دوتا اجر می بری. یکی اجر آن عمل، یکی هم اجر صله ای که با نزدیکان کردی. بنابراین ما صدقه را می توانیم حالا که ماه شعبان، ماه صدقه هست و صدقه این همه ثواب های بزرگ دارد، بیایم ثواب و اثراتش را مضاعف کنیم. به جای آن که برای سلامتی خودمان صدقه بدهیم، بیایم و برای سلامتی امام زمان علیه السلام صدقه بدهیم که این هم باعث سلامتی امام زمان علیه السلام می شود که البته خواست همه ماست و هر شیعه ای دوست دارد که امامش از همه خطرات و صدمات در امان باشد، به علاوه باعث سلامتی خودش هم می شود و مضافا این که یک ثوابی هم به او داده می شود، به خاطر صله ای که به امام زمان علیه السلام کرده، پس بنابر این هم سالم می ماند و هم ثواب می برد. ثواب های اضعاف و مضاعف.

یک خاصیت دومی هم دارد که این هم باز نکته قابل بررسی و قابل بیانی است و آن این است که خیلی از ماها می خواهیم یار امام زمان علیه السلام باشیم. بخصوص در ایام نیمه شعبان می خواهیم این نصرت مصداق بیشتری پیدا کند. ولی متأسفانه شیطان با گناهایی که برای ما پیش می آورد این توفیق را از ما می گیرد.

پس بحث دیگر اینجا این است که گاهی اوقات این صدقه فایده دیگری هم برای ما دارد که خیلی مهم است و آن اینکه ما خیلی وقتها می خواهیم توفیقاتی داشته باشیم و امام خود را یاری کنیم، چکار کنیم؟ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم یک رهنمون بسیار عالی به ما می فرمایند و آن این است که روزی به اصحاب خود فرمودند: آیا به شما خبر ندهم که اگر شما آن کارها را بکنید، شیطان از دست شما دور می شود. به اندازه ای که شرق و غرب عالم از هم دور است؟ چقدر دور است؟ هزاران کیلومتر! خُب اگر شیطان از شما اینطوری دور بشود که اصلا نتواند به شما نزدیک بشود که بتواند وسوسه ای کند، این عالی و مطلوب همه ماست و همه ما می خواهیم. اصحاب گفتند: بله آقا یا رسول الله بفرمائید. حضرت چند تا رهنمون می فرمایند که یکی از آنها این است که فرمودند: «**الصدقه تکسر ظهر الشیطان**» صدقه باعث می شود که کمر شیطان بشکند. خیلی عجیب است! صدقه باعث می شود که کمر شیطان بشکند. وقتی که شما صدقه می دهید، بخصوص در ماه شعبان، کمر شیطان می شکند. شیطان از شما فراری می شود. دیگر شیطان به ما نزدیک نمی شود که بخواهد ما را وسوسه کند و ما را به گناه و بدارد. خُب وقتی که این اتفاق بیفتد آن وقت توفیقات ما بسیار بسیار زیاد خواهد شد. پس یک خاصیت صدقه این است که توفیقات ما را زیاد می کند.

حالا مستحب است که صدقه هم در صبح و هم در شب داده شود. ما بیایم و در شب نیمه شعبان وقتی که مردم را تشویق می کنیم به صدقه برای سلامتی امام زمان علیه السلام، از آنها خواهش کنیم که این صدقه را بدهند به دست بچه هایشان که آنها هم صبح و شب صدقه بدهند، چرا؟ چون صدقه در این دو زمان خاصیت دیگری هم دارد که در این حدیث امام صادق علیه السلام خدمت تان عرض می کنم و آن این است که امام صادق علیه السلام به معلی بن خنیس می فرماید: (همان کسی که در نوروز آن حدیث معروف را در مورد اعمال عید نوروز از او شنیده اید)، او می گوید که من در یک شبی که تاریک بود، از راهی می رفتم، دیدم که امام صادق علیه السلام دارند توی این راه دنبال چیزهایی می گردند. من رفتم و سلامی کردم و پرسیدم که آقا مثلا چی شده؟ حضرت به تعبیر ما فرمودند که بگرد روی زمین هر چه که می بینی جمع کن. من دست مالیدم روی زمین و تعداد زیادی نان خشک که ریخته شده بود، همه را جمع کردم و بعد دادم به حضرت که ایشان یک انبان و کیسه بزرگی داشتند که همه نان ها توی آن بود. نان ها را ریختند درون آن و بعد آن را انداختند روی دوششان و با زحمت زیادی بردند. من به ایشان گفتم آقا فدایتان بشوم. اجازه بدهید من بیاورم. حضرت فرمودند: نه من خودم اولی هستم که این نان ها را حمل کنم. بعد او ادامه می دهد و می گوید: ما رفتیم تا رسیدیم به همان منطقه سقیفه بنی ساعده. مردم هم آنجا خوابیده بودند. حضرت شروع کردند زیر لباس هر کسی یک تکه نان یا دو تکه نان گذاشتند. یا یک تکه زیر لباس این و یک تکه زیر لباس آن. همه هم خواب بودند، اما حضرت هم هیچ کسی را بیدار نکردند. خیلی جالب است که حضرت حتی خودشان را معرفی هم نکردند. حالا کاری که ما معمولا انجام می دهیم، این طوری نیست. ما معمولا خودمان را معرفی می کنیم. ولی حضرت حتی خودشان را معرفی هم نکردند و بعد برگشتند. معلی بن خنیس می گوید که من خیلی تعجب کردم. بعد از آقا پرسیدم آقا آیا اینها حقیقت را می شناسند؟ یعنی به تعبیری آیا شیعه هستند؟ که شما این گونه به آنها دلسوزانه، مهربانانه لطف کردید؟ حضرت فرمودند اگر شیعه بودند که نمک سفره مان را هم با آنها تقسیم می کردیم. خیلی عجیب است! این لطف امامان ما را ببینید که چه پدر های مهربانی داریم؟! دوستان را کجا کنی محروم!؟

تو که با دیگران و با دشمنان نظر داری! امام صادق علیه السلام می آیند با یک کیسه ای آن هم نصف شب با زحمت می گذارند روی دوششان و حمل می کنند که بدهند به یک تعداد کسانی که اصلا شیعه هم نیستند و این طوری لطف می کنند. بعد ادامه حدیث این هست که امام صادق علیه السلام می فرمایند که پدرم امام باقر علیه السلام هرگاه که می خواست صدقه بدهد، دستش را می برد توی دست سائل. بعد بر می گرداند و می بوسید. آن چیزی که می خواستند بدهند و بعد بدست سائل می گذاشتند و می فرمودند که صدقه قبل از اینکه بدست سائل برسد، در دست خدا قرار گرفته است. خب بعد امام صادق علیه السلام در ادامه حدیث می فرمایند که صدقه شب (چون شب اینکار را میکردند) میفرمایند که صدقه شب باعث میشود که غضب الهی فروکش کند. یعنی در اثر گناهان ما غضب الهی برانگیخته شده، غضب الهی را فروکش میکند. «**و تَمَحُّو الذَّنْبَ الْعَظِيمَ**» باعث میشود که آن گناهان بزرگ محو شود «**و نُهَوْنَ** الحِساب» حساب» حسابرسی روز قیامت که خیلی وحشتناک است، خیلی سنگین است برای این افراد صدقه دهنده سبک و سریع می شود. این اثرات صدقه شب بود.

اما صدقه روز چه خاصیتی دارد؟ ۱. باعث طول عمر می شود. ۲. باعث افزایش مال می شود.

حالا همه ما دوست داریم که فرزندانمان عمر طولانی داشته باشند و بچه هایمان افراد متمولی باشند. پس از الان خوب است که به آنها یاد بدهیم حتما صدقه صبح و صدقه شب هنگام را بدهند. حالا این حدیث، منظورم این قسمت صدقه صبح و صدقه شب بود ولی از همین جا استفاده کنم که ببینیم امامان ما چقدر آقا هستند، چقدر کریم هستند. همین قصه را امام سجاد علیه السلام دارند که روی پیشانی شان پینه بسته بود و علاوه بر پیشانی بر دست ها و پشت شان هم پینه بسته بود که این پینه پشت شان بخاطر حمل کیسه های کمک به فقرا بود. امام حسین علیه السلام که ما ایشان را هم به شهادت و شجاعت می شناسیم، ایشان هم همینگونه بودند. وقتی که بنی اسد میخواستند جنازه شان را دفن کنند، از امام سجاد پرسیدند که: آقا این جای پینه پشت شان برای چیست؟ حضرت فرمودند که این جای کیسه ای است که با خودشان حمل میکردند و به فقرا میدادند. همه امامان ما اینقدر کریم و آقا هستند.

حالا نوبت امام زمان علیه السلام است. گفتیم چه کنیم که ارتباط با امام زمان علیه السلام برقرار شود؟ آی مستمعین، کسانی که نیمه شب آمدید، میخواهم به شما یک سوغاتی بدهم که بچه هایتان پولدار شوند و عمر طولانی پیداکنند. اینکار را بکنید. صبح و شب به آنها پول بدهید تا در راه خدا صدقه بدهند و بعد این ذکر را بگویند (همان ذکر که برادران یوسف به یوسف گفتند. مگر نه این است که ما این صدقه را برای سلامتی امام زمان علیه السلام می دهیم؟ خب بنابراین وقتی که این صدقه را می دهیم از حضرت هم چیزی بخواهیم دیگر. چون حضرت کریم هستند. وقتی که ما برای ایشان صدقه می دهیم، ایشان حتماً برای ما کارها خواهند کرد.) این آیه را به آنها عرض میکنید که «**أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا الضَّرُّ**» ای عزیز مصر ما بیچاره شدیم. اهل و عیال مان هم بیچاره شدند. «**وَجِئْنَا بِبِضَاعِهِ مُزْجَاهٍ**» یک بار کالای بسیار ناچیزی را آورده ایم اما تو عزیزی «**فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ**» پیمانمان را بر کن. «**وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا**» یک چیزی هم اضافه بر آن صدقه بده. «**إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ**» که خداوند صدقه دهندگان را جزای خیر میدهد. آقا! امام زمان! من هم صبح هم شب برای سلامتی شما صدقه دادم. آیا شما به ما صدقه نمی دهید؟ حتماً می دهند. آیا شما کیل (پیمانمان) ما را بر نمی کنید؟ حتماً پر میکنند. این را از حضرت بخواهید و آنوقت در آن پر کردن کیل ما بهترین مصلحت ها را امام زمان علیه السلام ان شاءالله برایمان رقم خواهند زد. این صدقه ای که ما برای سلامتی امام زمان علیه السلام می دهیم و آن درخواستی که میکنیم، راه ارتباطی ما با امام زمان علیه السلام در طول سال تا ماه رمضان و بعد از ماه رمضان میشود که ان شاءالله با الطاف ایشان بتوانیم نجات پیدا کنیم.

با عرض تشکر از همه عزیزانی که لطف کردند و ما را همراهی کردند و این هم در جواب سؤالی بود که عزیزان خدمتگزار پرسیده بودند که بهترین اقدام در این شب چیست؟ تقریباً همه عزیزان به نسبت درست فرمودند. منتها بهترین کار در این شب همان دعای بر فرج و تضرع دست جمعی برای فرج هست که ان شاءالله با اینکار توفیقات دیگر هم به ما داده خواهد شد و ضمن دعای بر فرج، آنوقت ما میتوانیم درخواست هایی که در همان دعا آمده که ما از انصار و یاوران امام زمان علیه السلام باشیم و توفیق یاری ایشان را داشته باشیم. ان شاءالله از خداوند بخواهیم. از خداوند متعال برای همه شما توفیق برگزاری مجالس نیمه شعبان را خواستارم. ان شاءالله که هرکدام از عزیزان بتوانند یک مجلس مفصلی را برپا بدارند و با دعاها و تضرع های دسته جمعی قلب مقدس امام زمان علیه السلام را همگی شاد کنیم.

" **وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** "